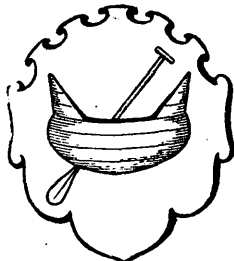

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 50.—; 1/2 kolumny — zł. 25.—; 1/4 kol. — zł. 15; 1/8 kol. — zł. 7.50. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.30.

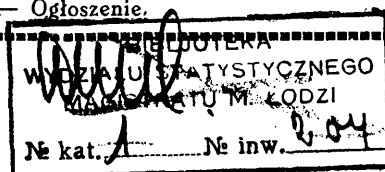
Nr. 1 (533)

Łódź, dnia 7 stycznia 1930 r.

Rok XII

Treść numeru: Historia kąpielisk miejskich w Łodzi: Inż. J. Kloczkowski. — Ruch służbowy za m-c listopad 1929 r. — Sprawozdanie rachunkowe Zarządu Miejskiego za m-c listopad 1929 r. — Nowy Rok w Radzie Miejskiej. — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenie.

Inż. J. Kloczkowski
Kierownik Miejskiej Izby Odkazającej.

Historja kąpielisk miejskich w Łodzi.

Zbytecznym chyba zaznaczyć o korzyściach dla zdrowia, wynikających z częstego używania kąpieli. Na tę konieczność używania kąpieli wskazują budowa i czynności fizjologiczne skóry, która służy za ochronę wszystkich części naszego ustroju wewnętrznego i nie jest martwą powłoką, lecz żyje wspólnie z całym ciałem.

Zaniedbanie czystości skóry powoduje zbieranie się na powierzchni wydzielin gruczołów, które wespół ze złuszczonej naskórkiem tworzą lepka masę. Do niej łatwo przylega kurz, pył i tworzy to, co nazywamy brudem lub mułem. Z powodu nagromadzonego na skórze brudu zatykają się otwory gruczołów, co powoduje zaburzenia w czynnościach fizjologicznych skóry.

Brud ów jest doskonałym środowiskiem dla rozwoju zarodków chorobotwórczych, pasorzytów zwierzęcych oraz wywołuje różnego rodzaju owrzodzenia i nawet ogólne zakażenie ciała.

W mieście o ludności fabrycznej, przemysłowej, rzemieślniczej i handlowej, w mieście nieskanalizowanym — kąpiele nabierają pierwszorzędного znaczenia i powinny być przez miasto udostępnione najszerszym warstwom ludności. W okresie głodu mieszkaniowego, pochodzących stąd niewygód i braku łazienek we własnych mieszkaniach, publiczne łaźnie miejskie w życiu szerokich mas ludności odgrywają rolę pierwszorzędnej niezbędnej potrzeby.

Przed wojną miasto nie posiadało zakładu kąpielowego, a dopiero 28 kwietnia 1915 r. zmuszone było przez niemieckie władze do otwarcia

prowizorycznego kąpieliska ludowego w prywatnym zakładzie L. Monaszajna, przy zbiegu ulic Północnej i Wolborskiej, gdzie kąpano wyłącznie otoczenie chorego na tyfus plamisty, a przez czas trwania kąpeli odkażano ubranie i bieliznę bieżącą parą w ruchomym kotle dezynfekcyjnym. Kocioł ten był wypożyczony miastu przez ówczesne władze okupacyjne niemieckie, które nie tyle w obronie ludności, ile przede wszystkim w obronie swoich wojsk nakazywały ówczesnym władzom miejskim w postaci Komitetu Obywatelskiego zwalczać energicznie choroby zakaźne przez przestrzeganie u mieszkańców czystości ciała i ubrania. Z małej i ciasnej kąpeli Monaszajna korzystano do dnia 30 sierpnia 1915 roku, a od tej daty władze okupacyjne, wobec zwiększania się chorób zakaźnych, odstąpiły miastu bezpłatnie zakład kąpielowy, wojskowy, urządzony przy ul. Pomorskiej Nr. 16. Zakład ten posiadał już poczekalnię, sale prysznicowe na 16 sitek i 2 wanny, podczas gdy zakład Monaszajna miał zaledwie tylko 4 wanny; za każdą kąpiel od osoby Monaszajnowi płacono 1 rubla. Z kąpieliska przy ul. Pomorskiej Nr. 16 korzystano do dnia 4-go kwietnia 1916 r. Przed każdą kąpielą były urządzone pogadanki dla kąpiącej się grupy osób o potrzebie przestrzegania czystości ciała i mieszkania, jako koniecznych środków zaradczych w walce z epidemią duru plamistego.

Szerzące się gwałtownie choroby zakaźne zmusiły decydujące czynniki do przeniesienia kąpieliska z ul. Pomorskiej Nr. 16 do obszerniejszego lokalu przy ul. Żeromskiego 115. To nowe kąpielisko, z którego miasto korzystało od 4 kwietnia 1916 r. do 4 czerwca 1920 r. było urządzone przez okupacyjne władze niemieckie również początkowo dla wojskowych, a mieściło się w salach przedziałnianych i farbiarskich dawniejszej szkoły przemysłowej. Obszerne ubikacje pozwoliły na urządzenie zakładu według zasad higieny. Kąpielisko podzielone zostało na 2 części: stronę brudną i stronę czystą. W stronie brudnej znajdowały się poczekalnie osobne dla kobiet, mężczyzn i osób z otoczenia chorych na ostre choroby zakaźne (dur plamisty, powrotny, ospę, drętvicę karku i t. p.), klozety, składy na środki dezynfekcyjne, brudną bieliznę, kotłownia, piec dezynfekcyjny, „suche gorąco”, postrzygarnia oraz rozbieralnia; w stronie czystej: ubieralnia, składy na bieliznę czystą i kancelarja. Sposób urządzenia ubikacyj był taki, iż pozwalał na jednoczesne ubieranie się jednej partji, kąpanie drugiej i rozbieranie trzeciej. Przy takim urządzeniu cały czas trwania kąpeli wynosił 15—20 minut. Na jedno sitko wypadało 10—12 kąpeli na godzinę, sitek zaś było 13, tak że w przeciągu godziny można było wykąpać od 130 do 150 osób.

Ogrzewanie centralne posiadały wszystkie ubikacje, zaś wodę kąpielową ogrzewano parą w specjalnym zbiorniku żelaznym. Ogrzać można było do 12000 litrów wody w ciągu jednej godziny. Na jedną kąpiel natryskową wypadało 50 litrów wody. Do regulowania ciepłoty natrysku urządzono specjalne mieszadło ciepłej wody, idącej ze zbiorników z zimną wodą studzienną. Mieszadło to zaopatrzone było w wentyle, pozwalające dowolnie regulować ilość wody ciepłej i zimnej, oraz termometr. Prócz natrysków znajdowały się w zakładzie dwie wanny prowizorycznie ustawione w oddzielnych przedziałach.

Kąpielisko miało na celu odwszanie ludzi, bielizny i odzieży nie tylko z otoczenia chorego na dur plamisty, lecz i osób z domu zakaźnego, wreszcie tych wszystkich, którzy do kąpeli przybywali, albo przez wła-

dze policyjne lub miejskie byli przesyłani. Do kąpieli jak i poprzedzającego kąpiel badania włosów w postrzygalni, dobierało się ludzi podług płci i wieku. Po załatwieniu tych czynności, wprowadzano do rozbieralni, zalecając oddawanie na przechowanie wszelkich przedmiotów wartościowych, pieniędzy i rzeczy łatwopalnych. Rzeczy po odpowiedniej numeracji przekazywano do dezynfekcji powietrzem ogrzanem. Ten rodzaj dezynfekcji ma na celu zabicie pasorzytów i nie niszczy rzeczy. Służba pilnowała, by kąpiący się należycie nacierali całe ciało płynem mydlanym i tym sposobem oczyszczali je z brudu. Każda partja wykąpanych osób otrzymywała szlafroki, kołdry i trepki na czas oczekiwania na własną odzież i bieliznę, odkażającą się w piecu. Miejskie szlafroki, kołdry, trepki, czapki były zwracane i podlegały każdorazowo odkażeniu. Chorych na wszawicę zatrzymywano i odsyłano do ambulatorjum — Zawadzka 53, gdyż jednorazowa kąpiel i odkażenie rzeczy nie wystarczało, by uwolnić całkowicie chorego od pasorzytów.

Personel łaźni składał się z zarządzającego, dwóch palaczy, 4 robotników i robotnic sanitarnych. Personel był dobrany, przechodził dur plamisty.

Z zakładu przy ul. Pańskiej Nr. 115 korzystano do dnia 4 czerwca 1920 roku, kiedy to oddano wszystkie ubikacje Państwowej Szkole Włókienniczej. Na wzór ogólny, zasadniczy tego zakładu urządzone jest kąpielisko przy ul. Nawrot 78.

W marcu 1916 roku wydzierżawiony został zakład kąpielowy przy ul. Kilińskiego 130 (Beutlera), z którego korzystano do 1 października 1920 roku. W kąpielisku tem kąpano przeważnie dźiatwę szkolną, robotników i osoby niepochożące z miejsc zakażonych.

W maju 1916 r. otwarto zakład przy ul. Konstąntynowskiej 82 w gmachu dawniejszej łaźni oficerskiej. Z kąpieliska tego korzystali: dźiatwa szkolna, robotnicy, a niekiedy i mieszkańcy domów zakażonych. Z zakładu tego korzystano do 15 lipca 1919 r., zakład ten z powrotem przejęły polskie władze wojskowe.

Wobec dość znacznego jeszcze nasilenia duru plamistego, miasto zmuszone było od dnia 15 lutego 1919 r. skorzystać z zakładu przy ulicy Kruczej 11. Z tego zakładu korzystano do dnia 1 kwietnia 1919 r. Z zakładu przy ul. Wolborskiej Nr. 32 korzystano po raz wtóry od lutego 1919 r. do dnia 1 listopada 1919 roku. Od dnia 1 marca 1922 r. z zakładu przy ul. Sienkiewicza Nr. 95 korzystano do dnia 1 stycznia 1924 roku, przeznaczając go wyłącznie dla dźiatwy szkolnej.

Od 9 czerwca 1920 roku aż po dzień dzisiejszy miasto korzysta z zakładu przy ul. Szkolnej Nr. 11. Zakład ten jest własnością prywatną. W obecnej chwili oddaje on wielkie usługi ludności miasta, gdyż jest położony w najgęściej zaludnionej dźielnicy północnej z przeważającą ludnością żydowską. W tej gęsto zaludnionej dźielnicy stanąć ma własny zakład kąpielowy.

Warunki życiowe ludności tej dźielnicy sprzyjają bardzo mało przestrzeganiu zasad higieny. Ciasnota mieszkań powoduje, że spotykamy pokoje o 60 mtr.³, w których mieszka 12 i więcej osób. W tych ciasnych i brudnych mieszkaniach gnieżdżą się wszy i inne pasorzyty, mogące być rozsądnikami chorób zakaźnych. Jakkolwiek z biegiem czasu zamilowanie ludności miasta do czystości, w porównaniu z rokiem 1915, wzrosło

to jednak postęp ten zaznacza się powoli i w porównaniu z wiekami średnimi i starożytnymi za mało mamy instytucyj takich, jak „lavatrina” lub „piscina publica”.

Dnia 15 listopada 1924 roku otwarto zakład kąpielowy przy ulicy Nawrot 78. Gmach ten I-ej Miejskiej Łaźni Ludowej posiada 57 pryszniców, 3 wanny kl. I, 13 wanien kl. II, 3 kamery dezynfekcyjne, ma „suche powietrze” oraz łaźnię parową i rzymską. Przy łaźni jest czynny kocioł o ciśnieniu 7 atm., powierzchni ogrzewalnej 34 m.².

Koszty robót wykonanych do końca 1923 r. od początku budowy wynosiły 70,867 złotych i budowa została wówczas doprowadzona w surowym stanie pod dach. W styczniu 1924 roku obliczono, że na wykończenie całkowite łaźni wydatkować należy jeszcze 110,000 zł. Dzięki należytej administracji budowy, wykonano ją z pewnym komfortem, do którego zaliczyć należy ułożenie podłóg terakotowych, wanny kaflowe i obłożenie ścian kaflami.

Uchwałą Wydziału Z. P. Nr. 217 z dnia 12 kwietnia 1927 r. postanowiono uznać za wskazane i pilne budowę II Miejsk. Zakł. Kąp. w północnej, najgęściej zaludnionej—najuboższej części miasta. Projektowane kąpielisko stanąć ma przy ul. Brzezińskiej 102 i ma posiadać 30 wanien, 60 natrysków, w 2-ch większych natryskarniach po 25 natrysków i 1 mniejszej — 10 natrysków, piec dezynfekcyjny, poczekalnię, pralnię publiczną, w której okoliczni mieszkańcy mogliby urządzać pranie białizny, i ubikacje gospodarcze.

Ciężkie warunki finansowe, w jakich się miasto i kraj znajdują, nie pozwalają dotychczas na realizację budowy tej rzeczywiście pilnej i ważnej instytucji.

Wspomniane Miejskie Zakłady Kąpielowe miały na celu nie tylko walkę z chorobami zakaźnymi, ale również służyły mieszkańcom miasta do celów czysto-kąpielowych, a więc do utrzymania w czystości ciała i zapobiegania chorobom zakaźnym.

Kończąc ten krótki szkic historyczny, dodam, że gorączkowe życie obecnej doby wymaga od społeczeństwa wiele energii fizycznej i umysłowej i w tej walce o byt wystawiony jest najbardziej na próbę nasz układ nerwowy, który powinien być przedmiotem starań zdrowotnych. Równowagę systemu nerwowego, wzmocnienie ciała i ducha osiągniemy w dużym stopniu przez właściwe stosowanie wody. Nim jednak dojdziemy do tego, by w każdym domu była łaźienka, potrwać jeszcze długie lata, a rolę tych mieszkaniowych łaźni z natryskami narazie zajmą publiczne kąpieliska miejskie.

Starożytni Rzymianie w dziedzinie higieny posiadali trafne i mądre poglądy: jeżeli dużo czasu codziennie poświęcali kulturze ciała w łaźniach, to trzeba przyznać, że lepiej spędzali swój czas, niż ludzie dzisiejsi, przesiadujący po kawiarniach, cukierniach, restauracjach i klubach, wśród zanieczyszczonego powietrza, przesyconego dymem tytoniowym i wyziewami. Bierzmy więc co jest cenniejsze z kultury antycznej nie tylko w dziedzinie sztuki, filozofji, literatury, ale również w dziedzinie higieny i kultury ciała.

STATYSTYKA wykąpanych w Miejskich Zakładach Kąpielowych

Właściciel Zakładu	Adres	Otwarto	Zamknięto	LICZBA			Wykąpano osób
				Wanny	Łazienki	Natryski	
L. Monzajm .	Wolborska 32	28. IV. 1915	30. VIII. 1915	4	—	—	634
Gimn. Żeńskie .	Pomorska 16	30. III. 1915	4. I. 1916	2	—	10	3,823
Szkoła Przemysł.	Żeromskiego 115	4. IV. 1916	4. VI. 1920	2	—	13	406,326
B. Beutler . .	Kilińskiego 130	15. III. 1916	1. X. 1920	12	1	24	855,018
Kąpiel Koszar .	11 listopada 82	8. V. 1916	15. VI. 1920	2	—	23	283,898
Wolf	Krucza 11	15. II. 1919	1. IV. 1919	—	1	15	3,669
L. Monzajm . .	Wolborska 32	10. II. 1919	1. X. 1919	4	—	8	36,038
K. Wolf	Sienkiewicza 95	1. III. 1922	31. XII. 1923	15	—	5	89,226
I. M. Zakł. Kap.	Nawrot 78	15. XI. 1924	—	15	—	57	630,957
II. „ „ „	Szkolna 11	9. VI. 1920	—	15	—	18	<u>1,208,210</u>
							<u>3,517,799</u>

Ruch służbowy za m-c listopad 1929 r.

A. ZAANGAŻOWANIA:

a) zaangażowani na stanowiska etatowe:

1. urzędnicy:

1. Klatkowska Marta

z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Opieki Społ. na stanowisko wychowawczynie III Miejsk. Domu Wychowawczego z upożaniem według VIII st. sł. na 3-miesięczny okres pracy przygotowawczej.

2. Grudzień Longin

z dniem 1.X. 1929 r. do Wydz. Budownictwa w charakterze technika dzielnicowego Oddz. Komunikacji z uposażeniem wg. IV st. sł. na 3-miesięczny okres służby przygotowawczej.

2. niżsi funkcjonariusze:

1. Cieślak Stanisław

z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Oświaty i Kultury na stanowisko woźnego szkoły powsz. z uposażeniem wg. XII st. sł. na 3-miesięczny okres pracy próbnej.

2. Dąbrowski Stefan

z dniem 15.XI. 1929 r. do Wydz. Zdrowotności Publ. na stanowisko dozorczy oddziałowego szpit. św. Józefa z uposażeniem wg. XI st. sł. na 3-miesięczny okres służby próbnej.

b) zaangażowani na stanowiska pozaetatowe:

1. urzędnicy:

1. *Czyżewska Janina*
z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Opieki Społ. w charakterze tymczasowej prac. na stanowisko ochraniarki kolonji dziecięcej w Romanowie z uposaż. wg. VIII st. sł.
2. *dr. Pressówna Janina*
z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Zdrowotności Publ. w charakterze lekarza miejskiego Sanatorium w Łagiewnikach z uposażeniem według 3/4 III st. sł.
3. *dr. Czabanówna Wanda*
z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Zdrowotności Publ. w charakterze tymczas. prac. na stanowisko lekarza Sekcji do Walki z Gruźlicą z uposażeniem ryczałtowym w kwocie zł. 168.89 miesięcznie.
4. *Kałużyński Franciszek*
z dniem 15.XI. 1929 r. do Wydz. Zdrowotności Publ. w charakterze referenta Sekcji Gospodarczej z uposaż. ryczałtowym zł. 499.20 miesięcznie.
5. *Kamiński Jerzy*
z dniem 4.XI. 1929 r. do Wydz. Budownictwa w charakterze rysownika w Oddziale Regulacji Miasta z uposaż. wg. 1/25 V st. sł.
6. *Pietrzykowski Józef*
z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Gospodarczego w charakterze kontraktowego administratora majątku Romanów z uposażeniem według V st. sł.
7. *Majewski Aleksander*
z dniem 22.XI. 1929 r. do Wydz. Oświaty i Kultury w charakterze tymczas. kancelisty z uposaż. wg. 1/25 VII st. sł.

2. niżsi funkcjonariusze:

1. *Maczkowski Stanisław*
z dniem 1.XI. 1929 r. do Wydz. Plant. M. w charakterze niższego funkcj. kontrakt. na stanowisko ogrodnika zakładu szkółek drzew i krzewów z uposaż. wg. VII st. sł.
2. *Bielska Teodora*
z dniem 15.XI. 1929 r. do Wydz. Oświaty i Kultury w charakterze tymcz. higienistki szkolnej z uposaż. wg. 1/25 VIII st. sł.
3. *Kurczewska Zofja*
z dniem 15.XI. 1929 r. do Wydz. Opieki Społ. w charakterze pielęgniarki Stacji Opieki nad Dzieckiem z uposaż. wg. 1/25 VIII st. sł.
4. *Fluderski Mieczysław*
z dniem 21.XI. 1929 r. do Wydz. Prezydjalnego w charakterze tymczasowego gońca Centr. Eksped. z uposaż. wg. 1/25 XII st. sł.

B. ZWOLNIENIA:

a) ze stanowisk etatowych:

1. urzędnicy:

1. *Kornatowska Marja*
wychowawczyni III Miejsk. Domu Wychowawczego Wydz. Opieki Społecznej z dniem 1.XI. 1929 r.

2. *Swierszczewski Jerzy*
referent Wydz. Budownictwa z dniem 1.XI. 1929 r.
3. *Fidorówna Walentyna*
wychowawczyni V Miejsk. Domu Wychowawczego Wydz. Opieki Społecznej z dniem 1.XI. 1929 r.

2. niżsi funkcjonariusze:

1. *Cieślakowa Rozalja*
woźna szkoły powsz. Wydz. Oświaty i Kultury z dniem 1.XI. 29 r.
2. *Lewandowska Helena*
dozorczyńni oddziału szpitala św. Aleksandra Wydz. Zdrowotności Publicznej z dniem 15.XI. 1929 r.

b) ze stanowisk pozaetatowych:

1. urzędnicy:

1. *dr. Czabanówna Wanda*
lekarz miejscowy Sanatorium w Łagiewnikach Wydz. Zdrowotności Publicznej z dniem 1.XI. 1929 r.
2. *Bosiński Stanisław*
kontr. sekretarz Wydz. Plantacyj Miejskich z dniem 30.XI. 1929 r.
3. *Sztandarówna Walerja*
tymczas. wychowawczyni kolonji leczn. w Rabce Wydz. Opieki Społecznej z dniem 18.XI. 1929 r.

C. MIANOWANIA I AWANSE:

a) na stanowiskach etatowych:

1. urzędnicy:

1. *Bawarska Helena*
kancel. Urzędu Przemysł. i Instancji mianowana z dniem 1.XI. 29 r. etatową urzęd. miejską na stan. sekretarki tegoż Urzędu z równoczesnym awansem z VII do VI st. sł.
2. *Auerbach Kazimierz*
sekretarz Oddz. Architekton. Wydziału Budownictwa mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. sekretarzem Oddz. Regulacji Miasta z równoczesnym awansem z VI do V st. sł.
3. *Grobelny Julian*
powierzono w dniu 15.X. 1929 r. pełnienie obowiązków kierownika Domu Pracy Wydz. Opieki Społ. i przyznano mu na czas pełnienia tych obowiązków uposażenie wg. III st. sł.
4. *Braun Tadeusz*, 5. *Wyrąbkiewicz Aleksander*, 6. *Brojek Adam*,
7. *Zima Stanisław*
referenci Oddz. Personalnego Wydz. Prezydjalnego ustaleni w służbie miejskiej w III st. sł.
8. *Barczewski Jan*
referent Oddz. Ogólnego Wydz. Prezydjalnego ustalony w służbie miejskiej w III st. sł.
9. *Busiakiewicz Wacław*
referent Oddz. Ogólnego Wydz. Prezydjalnego ustalony w służbie miejskiej w III st. sł.

10. *Habowska Jadwiga*
tymczasowa pracownica Wydz. Oświaty i Kultury z dniem 1.XI. 29 r. mianowana etatową kancelistką Oddz. Obowiązku Szkolnego Wydz. Oświaty i Kultury z uposażeniem według VII st. sł.
11. *Górecka Stefania*
kontraktowa kasjerka II Zakł. Kąpiel. Wydz. Zdrowotności Publ. mianowana z dniem 1.XI. 1929 r. etatową urzędniczką na stanowisko kasjerki z uposażeniem według VIII st. sł.
12. *Sznelowa Kazimiera*
gospodyni V Miejsk. Domu Wychowawczego Wydz. Opieki Społ. mianowana z dniem 1.X. 1929 r. etatową gospodynią Domu dla chronicznie chorych w VII st. sł. z jednoczesnym powierzeniem jej od dnia 1.X. 1929 r. pełnienia obowiązków kierowniczki Domu dla chronicznie chorych z uposażeniem według V st. sł.
13. *Skalecki Marjan*
tymczasowy pracownik Wydz. Budownictwa mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym urzędnikiem tegoż Wydz. na stanowisko referenta Oddz. Ogólnego z uposażeniem według IV st. sł.
14. *Ajnenkiel Eugenjusz*
kontraktowy pracownik Wydz. Prezydjalnego mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym urzędnikiem z poruczeniem o. referenta Wydz. Podatkowego z uposażeniem według IV st. sł. z jednoczesnym ustaleniem w służbie miejskiej.
15. *Krugowa Aniela*
tymczasowa pracownica Wydz. Finansowego z dniem 1.X. 1929 r. etatową urzędniczką tegoż Wydziału na stanowisko prakt. rach. z uposażeniem według VIII st. sł.
16. *Stoliński Jerzy*
kierownik biura Inspekcji Mieszkaniowej Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w IV st. sł.
17. *Pawłowski Józef*
sekretarz szpitala w Radogoszczu Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w VI st. sł.
18. *Michalecki Bolesław*
sekretarz Oddz. Sanitarnego w Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w V st. sł.
19. *Kowalski Jan*
kancelista Dozoru Sanitarnego Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w VII st. sł.
20. *Kubiś Aleksy*
kancelista Dozoru Sanitarnego Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w VII st. sł.
21. *Krajewski Stanisław*
kontroler Dozoru Sanitarnego Wydz. Zdrowotności Publ. ustalony w służbie miejskiej w VII st. sł.

2. niżsi funkcjonariusze:

1. *Bełdowska Adela*
pracownica Wydz. Zdrowotności Publ. ustalona w służbie miejskiej w VIII st. sł.

2. Majewska Józefa

pracownica Wydz. Zdrowotności Publ. ustalona w służbie miejskiej w VIII st. sł.

3. Pieczyńska Helena

pracownica Wydz. Zdrowotności Publ. ustalona w służbie miejskiej w VIII st. sł.

4. Najder Mieczysław

tyczasowy dozorca oddz. szpit. św. Józefa, mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcjonariuszem na stanowisko dozorczy oddziałowego tegoż szpitala z uposaż. według XI st. sł.

5. Pietrzakówna Kazimiera

tyczasowa dozorczy oddz. szpit. w Radogoszczu mianowana z dniem 1.XI. 1929 r. etatową niższą funkcjonariuszką na stanowisko dozorczy oddz. tegoż szpit. z uposaż. według XI st. sł.

6. Lisiecki Szczepan

tyczasowy dozorca oddz. szpit. św. Józefa, mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcjonariuszem na stanowisko dozorczy oddz. Instytutu Radowego z uposaż. według XI st. sł.

7. Adamski Jan

mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcj. miejskim na stanowisko woźnego Urzędu Przemysłowego I Instancji z uposaż. według XI st. sł.

8. Wasilewski Tadeusz

kontraktowy odkażacz II Zakładu Kąpielowego Wydz. Zdrowotności Publ. mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcjonariuszem miejskim tegoż Wydziału na stanowisko odkażacza II Zakł. Kąpielowego z uposażeniem według IX st. sł.

9. Kotlicki Władysław

kontraktowy odkażacz II Zakładu Kąpielowego Wydz. Zdrowotności Publ. mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcjonariuszem miejskim tegoż Wydziału na stanowisko odkażacza II Zakł. Kąpielowego z uposażeniem według IX st. sł.

10. Domański Jan

kontraktowy odkażacz II Zakładu Kąpielowego Wydz. Zdrowotności Publ. mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. etatowym niższym funkcjonariuszem miejskim tegoż Wydziału na stanowisko odkażacza II Zakł. Kąpielowego z uposażeniem według IX st. sł.

11. Świątkowska Eleonora

kontraktowa kąpielowa II Zakł. Kąpielowego Wydz. Zdrowotności Publ. mianowana z dniem 1.XI. 1929 r. etatową niższą funkcjonariuszką miejską tegoż Wydziału na stanowisko kąpielowej II Zakł. Kąpielowego z uposażeniem według X st. sł.

12. Opczyńska Janina

kontraktowa kąpielowa II Zakł. Kąpielowego Wydz. Zdrowotności Publ. mianowana z dniem 1.XI. 1929 r. etatową niższą funkcjonariuszką miejską tegoż Wydziału na stanowisko kąpielowej II Zakł. Kąpielowego z uposażeniem według X st. sł.

13. *Banaszkiewicz Stanisław*
pracownik Wydz. Zdrowotności Publicznej ustalony w służbie miejskiej w XI st. sł.
14. *Ciesielski Franciszek*
pracownik Wydz. Zdrowotności Publicznej ustalony w służbie miejskiej w XI st. sł.
15. *Kosicki Stefan*
pracownik Wydz. Zdrowotności Publicznej ustalony w służbie miejskiej w XI st. sł.
16. *Michałkiewicz Michał*
pracownik Wydz. Zdrowotności Publicznej ustalony w służbie miejskiej w XI st. sł.
17. *Miszczak Stanisław*
pracownik Wydz. Opieki Społecznej ustalony w służbie miejskiej w VIII st. sł.

b) na stanowiskach pozaetatowych:

1. urzędnicy:

1. *Piestrzyński Wincenty*
kontraktowy kontroler nakazów sekwestr. Wydz. Podatk. mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. kontraktowym sekwestratorem tegoż Wydziału z równoczesnym awansem z VII do VI st. sł.
2. *Zawadzka Adela*
tymczasowa sekretarka Urzędu Przemysłowego I Instancji mianowana z dniem 1.XI. 1929 r. kontraktową sekretarką tegoż Urzędu z uposażeniem według VI st. sł.
3. *Wiśniewski Władysław*
po odbyciu pracy próbnej mianowany z dniem 23.XI. 1929 r. kontraktowym gospodarzem garażu samochodowego Wydz. Gospodarczego z uposażeniem ryczałtowym w kwocie zł. 351.69 miesięcznie.
4. *Łazachiewicz Władysław*, 5. *Kulczyński Stefan*, 6. *Sobczak Marjan*,
7. *Nowiński Stanisław*, 8. *Litwak Mojżesz*, 9. *Pudlarz Franciszek*,
10. *Kubiak Bolesław*, 11. *Lerner Feliks*, 12. *Świdorski Józef*, 13. *Lewandowski Kazimierz*
tymczasowi kontrolerzy Wydz. Opieki Społecznej mianowani z dniem 1.IX. 1929 r. kontraktowymi kontrolerami z uposażeniem według VII st. sł.
14. *Koźmiński Alfons*
tymczasowy sekwestrator Wydz. Podatkowego mianowany z dniem 1.XI. 1929 r. kontraktowym sekwestratorem z uposażeniem według VII st. sł.

2. niżsi funkcjonariusze:

1. *Nowakowski Czesław*
tymczasowy goniec Wydz. Podatkowego mianowany z dniem 3.XI. 1929 r. kontraktowym gońcem tegoż Wydziału z uposażeniem według XII st. sł.

(Dok. nast.)

Sprawozdanie Rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m-c listopad 1929 r.

L. p.	Wyszczególnienie	Pg. budżetu 1929/30 r.		Realizacja od I, IV, -30. X. 1929		Realizacja w listopadzie 1929 r.		R A Z E M	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
A. Dochody zwyczajne:									
I	Majątek komunalny	426,659		158,695.02		19,369.37		178,064.39	
II	Przedsiębiorstwa komunalne	3,822,191		3,380,542.45		339,674.26		3,720,216.71	
III	Subwencje i dotacje	444,899		194,980.23		120,893.72		74,086.51	
IV	Zwroty	929,485		525,666.45		46,463.03		572,129.48	
V	Opłaty administracyjne	996,099		552,135.73		90,154.49		642,290.22	
VI	Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakła- dów dobra publiczn.	707,593		309,274.03		29,472.63		338,746.66	
VII	Dopłaty (opłaty specjalne)	295,000		104,635.24		3,044.85		107,680.09	
VIII	Udział w podatkach państw.	3,600,000		2,106,147.37		321,420.51		2,427,567.88	
IX	Dodatek do podatków państw.	13,900,000		7,580,166.96		1,407,433.59		8,987,600.55	
X	Podatki samoistne	6,385,002		3,337,822.22		731,165.35		4,068,987.57	
XI	Różne wpływy	207,617		82,689.93		18,986.67		101,676.60	
		31,714,545		18,332,755.63		2,886,291.03		21,219,046.66	
B. Dochody nadzwyczajne:									
I-VII	Zasiłki inwestycyjne i inne	21,821,220		6,363,900.58		219,738.—		6,583,638.58	
		53,535,765		24,696,656.21		3,106,029.03		27,802,685.24	
XII	Zakłady Miejskie	3,222,618		771,435.60		110,098.96		881,534.56	
XIII	Szpitala Miejskie	2,632,404		143,380.93		26,557.79		169,938.72	
		59,390,787		25,611,472.74		3,242,685.78		28,854,158.52	
	Aserwaty			13,035,599.47		1,331,036.89		14,366,636.36	
	Zaliczki			644,035.28		139,850.95		783,886.23	
				39,291,107.49		4,713,573.62		44,004,681.11	

¹⁾ w dz. III w rubryce „realizacja w listopadzie” wykazano sumę ujemną z powodu przeksięgow. na zł. 150,000 tyśnietm subwencji od rządu na zatrudn. bezrobotn. na dochody nadzwyczajne.

Sprawozdanie Rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m-c listopad 1929 r.

L. P.	Wyszczególnienie	P. g. budżetu 1929/30 r.		Realizacja od 1.IV.-31.X.1929		Realizacja w listopadzie 1929 r.		R A Z E M	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
A. Wydatki zwyczajne:									
I	Administracja ogólna	5,873,947		2,433,400.54		594,114.10		2,982,514.64	
II	Majątek komunalny	711,336		327,171.88		93,449.76		420,621.64	
III	Przedsiębiorstwa komunalne	50,001		—		—		—	
IV	Splata długów	3,055,322		366,452.85		11,251.50		377,704.35	
V	Drogi i place publiczne	1,285,027		754,972.50		159,781.39		914,753.89	
Va	Regulacja miasta	298,039		170,751.64		33,237.46		203,989.10	
VI	Oświata	4,095,706		1,939,923.59		268,863.04		2,208,786.62	
VII	Kultura i sztuka	883,427		433,064.73		53,022.62		486,087.35	
VIII	Zdrowie publiczne	5,243,071		1,823,604.91		334,325.72		2,157,930.63	
IX	Opieka społeczna	3,840,060		1,540,076.71		235,449.06		1,775,525.77	
X	Popieranie rolnictwa	194,968		115,038.85		28,394.13		143,432.98	
XI	Popieranie przemysłu i handlu	1,058,463		485,095.27		77,475.89		562,571.16	
XII	Bezpieczeństwo publiczne	981,968		531,988.27		52,964.86		584,953.13	
XIII	Różne	799,430		825,552.68		99,333.32		924,886. —	
		28,370,765		11,747,094.41		1,996,662.85		13,743,757.26	
B. Wydatki nadzwyczajne:									
I-XIII	Wydatki inwestycyjne	25,165,000		9,471,716.85		1,395,334.22		10,867,051.07	
XIV	Zakłady Miejskie	53,535,765		21,218,811.26		3,391,997.07		24,610,808.33	
		3,222,618		1,695,800.06		243,523.76		1,939,323.82	
XV	Szpitala Miejskie	2,632,404		1,047,866.70		159,744.88		1,207,611.58	
XVI	Instytucje dla potrzeb własn. (sumy przech.)	59,390,787		23,962,478.02		3,795,265.71		27,757,743.73	
				2,246,405.47		94,091.07*)		2,152,314.40	
				26,208,883.49		3,701,174.64		29,910,058.13	
				11,140,111.01		916,864.71		12,056,975.72	
				1,753,933.64		97,348.50		1,851,282.14	
				39,102,928.14		4,715,387.85		43,818,315.99	
	Aserwaty								
	Zaliczki								

*) w dz. XVII w rubryce „realizacja w listopadzie” wykazano sumę ujemną z powodu przeksięgow. jej na budżet administr.

Nowy Rok w Radzie Miejskiej.

Dorocznym zwyczajem, w dniu 1 stycznia, o godz. 12-iej w południe, zgromadzili się w sali posiedzeń Rady Miejskiej delegaci związków zawodowych pracowników miejskich oraz wyżsi urzędnicy komunalni, celem złożenia życzeń noworocznych na ręce pp. Prezesa Rady Miejskiej i Prezydenta Miasta.

W imieniu zebranych pracowników przemawiał p. o. dyrektora Zarządu miejskiego p. M. Kalinowski, życząc kierownikom samorządu m. Łodzi pomyślnej i owocnej pracy dla dobra naszego miasta w roku 1930. W odpowiedzi, pp. Prezes inż. Holcgreber i Prezydent Ziemięcki podkreślili m. in. szczególnie trudne warunki pracy samorządowej w roku minionym i wyrazili nadzieję, że dzięki pożądanym z każdego punktu widzenia zmianom w stosunkach ogólnopństwowych można żywić nadzieję na przyście bardziej spokojnego i pomyślnego okresu, który i przed samorządem łódzkim otworzy korzystniejsze perspektywy. Będzie to miało tem donioślejsze znaczenie, że w organizmie państwowym Łódź, pod względem ekonomicznym przede wszystkim, jest jedną z najważniejszych części, dlatego więc nędza i bezrobocie ludności łódzkiej, kładące się tak wielkim ciężarem na barki władz samorządowych, są zjawiskami wysoce szkodliwymi i groźnymi dla całego Państwa. W zakończeniu swych przemówień przedstawiciele samorządu podziękowali urzędnikom miejskim za ich gorliwą i wytrwałą pracę całoroczną, która — jak podkreślił p. Prezydent Miasta — oparta jest i być musi na podłożu idei społecznej, nie zaś uważana li-tylko jako zarobkowe zajęcie.

Na zakończenie uroczystości noworocznej przemówił jeszcze naczelnik Wydziału Kanalizacji, p. inż. St. Skrzywan, składając, imieniem wszystkich pracowników miejskich, wyrazy gorącego uznania na ręce p. Prezydenta Ziemięckiego, jako kierownika Zarządu m. Łodzi, za niezmierną, pełną samozaparćia, ciężką i w najmniej przyjaznych okolicznościach politycznych i ekonomicznych prowadzoną pracę na polu gospodarki samorządowej. Spontaniczne, nacechowane istotną serdecznością przemówienie p. inż. Skrzywana, będące aktem głębokiego szacunku dla trudów i wysiłków kierownika nawy komunalnej i podkreśleniem ścisłości węzłów, łączących ogół pracowniczy z członkami Zarządu Miejskiego na polu wspólnie umiłowanej działalności, zostało przyjęte przez zebranych gorącymi oklaskami. Inż. Skrzywanowi podziękował w kilku głęboko odczutyh słowach p. Prezydent Ziemięcki.

* * *

W godzinach pomiędzy 12 a 13 w południe, Prezydja Rady Miejskiej i Magistratu przyjmowały życzenia noworoczne, składane na ręce pp. Prezesa Rady Miejskiej i Prezydenta Miasta przez reprezentantów władz oraz delegatów stowarzyszeń, zrzeszeń, cechów i organizacji społecznych z pośród wszystkich warstw ludności m. Łodzi.

KRONIKA MIEJSKA

Ilu bezrobotnych zarejestrowano na zapomogi zimowe? Miejski Urząd Zasiłkowy zarejestrował do dnia 28 grudnia 1929 r. na zapomogę zimową ogółem 1512 bezrobotnych. W liczbie tej jest 1101 bezrobotnych, którzy wyczerpali zasiłki z funduszu bezrobocia, i 411 osób, zarejestrowanych na pracę w P. U. P. P. Wyplata zapomóg zimowych rozpoczęła się w dniu 2 stycznia 1930 r.

Statystyka wypadków na tle ruchu kołowego. Z inicjatywy Wydziału Statystycznego Magistratu — po uzyskaniu zgody odpowiednich czynników rządowych — z dniem 1 stycznia 1930 r. władze policyjne rozpoczęły na terenie naszego miasta prowadzenie rejestracji wypadków na tle ruchu kołowego.

W każdym poszczególnym wypadku, prócz zwykłego protokołu policyjnego, wypełniany będzie odpowiedni formularz dla użytku Wydziału Statystycznego. Nadsyłane Wydziałowi formularze rejestracyjne będą periodycznie opracowywane celem uzyskania danych statystycznych, pozwalających na wyciągnięcie określonych wniosków w dziedzinie zagadnień bezpieczeństwa ulicznego i ruchu kołowego.

Statystyka taka, prowadzona już oddawna w wielu miastach zagranicy, będzie służyć jako bardzo pożyteczny materiał liczbowy przy regulowaniu przez powołane władze sprawy wciąż postępującego w naszym mieście ruchu ulicznego.

Miejskie place sportowe. W ubiegłym tygodniu uruchomione zostały trzy miejskie tory łyżwiarskie i saneczkowe dla dziatwy w wieku szkolnym w parkach: Poniatowskiego, Kolejowym i Ludowym (na Pole-siu Konstantynowskim).

Na torach tych ustawione zostały szatnie ogrzewane, co stanowi wielkie udogodnienie dla dziatwy, uprawiającej sporty zimowe na placach miejskich.

Wyłożenie spisu poborowych rocznika 1909. Biuro Wojskowe przy Magistracie m. Łodzi podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że na podstawie art. 27 ust. 2 Ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym w czasie od dnia 2 do 15 stycznia 1930 roku zostaną wyłożone do przejrzania do lokalu Biura Wojskowego (Piotrkowska 212, okienko Nr. 10) spisy poborowych rocznika 1909.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od dnia 22 do 28 grudnia r. b. włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki chorób zakaźnych:

Dur brzuszny 13 przypadków (17) płońica 25 przypadków (38), błonica 30 przypadków (43), odra 61 przypadków (87), róża 6 przypadków (5), gorączka połogowa 4 przypadki (4), ospa wietrzna 5 przypadków (16), krztusiec 10 przypadków (5).

Ogółem zanotowano 154 przypadków, w tygodniu poprzednim — 215 przypadków.

Za antyosanitarny stan nieruchomości. Łódzkie Starostwo Grodzkie ukarało grzywnami — na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej — za antyosanitarny stan nieruchomości następujących właścicieli domów: Józefa Kasperkiewicza (Zgierska 54), Daniela Dawidowicza i Frajndłę Sznojder (Kalenbacha 19), Her-sza Kerszta (Berka Joselewicza 14), Jakóba Koźmińskiego (Boł. Limanowskiego 99), Jakó-ba Dudka (Brzezińska 30), Zylberberga Szlamę (Zachodnia 52), Rotblata Szmula (Wscho-dnia 51), Izraela Frajmana (Sienkiewicza 22), Pejsacha Erlichmana (Aleksandryjska 32), Sta-nisławę Kozarską (Limanowskiego 71), Jona-sowicza Mojżesza i Lajba Kozurę (Zgierska 46).

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Mieszkania w Warszawie.

Komitet Rozbudowy m. st. Warszawy w memorjale, omawiającym program rozbudowy stolicy na najbliższy okres 5-letni, przytacza obfity materiał cyfrowy dla zobrazowania panującego u nas kryzysu mieszkaniowego i uzasadnienia potrzeby podjęcia pośpiesznej akcji, mającej na celu uzdrowienie stosunków mieszkaniowych w Warszawie.

Kongres londyński ustalił, że w warunkach normalnych stosunek ilości izb do liczby mieszkańców winien wynosić 1 : 1, przyjmując na rodzinę mieszkanie 4-izbowe. W Warszawie stan taki, zdaniem komitetu rozbudowy, byłby zbyt wygórowany, ponieważ olbrzymią większość ludności stanowią osoby niezamożne, utrzymujące się z pracy zarobkowej. Jeżeli przeto przyjąć średnio dla rodziny, na którą w Warszawie przypada 4.14 osób, mieszkanie 3-izbowe, stosunek ten wyrazi się liczbami: 3:4.14 = 1:1.38, uwzględniając jeszcze mieszkania puste z powodu remontu i zmiany lokatora w ilości 3 proc., stosunek powyższy wyrazi się liczbą 1 : 1.34.

Tymczasem stan rzeczy w Warszawie w ostatnich 4-ch latach przed stawiał się inaczej.

W r. 1925 ilość izb wynosiła 441.240 przy 992.450 mieszkańcach, czyli stosunek wypadł 1:2.25. W roku 1926 izb 444.656 przy 1,015,426 mieszkańcach (stosunek 1 : 2.28). W r. 1927 izb 447,770 przy 1,028,982 mieszkańcach (stosunek 1 : 2.9). W r. 1928 izb 455.243 przy 1,050,187 mieszkańcach (stosunek 1 : 2.31).

Głód mieszkaniowy wzrasta więc stale i to w szybkim tempie, by temu zapobiec, komitet rozbudowy zaleca podjęcie środków radykalnych. Środkami temi mogą być tylko odpowiednie fundusze, przy których po-

mocy budowana roczna ilość izb zapewni nie tylko przyrost ludności i ubytek mieszkań (starzenie się domów), lecz i pokrywać będzie istniejący brak lokali.

Program uzdrowienia stosunków mieszkaniowych realizowany winien być w ten sposób, by w ciągu 5 lat zaspokojony mógł być ostry głód mieszkaniowy przez osiągnięcie stosunku izb do ludności 1 : 1.8, oraz do całkowitej sanacji mieszkaniowej w ciągu 15 lat, która dałaby stosunek izb do ludności 1 : 1.34.

POZNAN

Wyniki wyborów wiejskich do sejmików powiatowych przedstawiają się następująco: Na ogólną liczbę 748 mandatów w powiatach. Stronnictwo Narodowe uzyskało 111 mandatów. Chrześcijańska Demokracja 10, Piast 222, N.P.R. praw. 207, razem niezależne stronnictwa umiark. zdobyły 550 mandatów, t. j. 73.6 proc. ogólnej liczby. Z pośród innych ugrupowań: „Chrześcijańscy rolnicy” uzyskali 46 mandatów, N. P. R. lewica 40, B. B. 27, grupy „sanacyjne” uzyskały więc 113 mandatów, t.j. 15.1 proc. P. P. S. uzyskała 11 mandatów, t. j. 1.4 proc. Bezpartyjni 6 mandatów, czyli 0,9 proc., Wyzwolenie 1 mandat, t. j. 0.1 proc., zaś Niemcy 67 mandatów, t. j. 8.9 proc. ogólnej liczby.

PŁOCK.

Istnieje oddawna projekt przeniesienia województwa warszawskiego, po przemianowaniu go na „województwo mazowieckie”, do Płocka. Wiąże się to ze sprawą utworzenia z Warszawy i pierścienia podstołecznego właściwego województwa warszawskiego oraz pewnych zarządzeń i inwestycji w Płocku. Po wyborach do Rady Miejskiej, wszystkie grupy wystawiają postulat przyspieszenia tych przenosin. Czy jednak projekt ten będzie urzeczywistniony — nie wiadomo.

ROZWIĄZYWANIE RAD MIEJSKICH.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, najdalej idącym uprawnieniem władz nadzorczych w stosunku do samorządu terytorjalnego, jest możliwość rozwiązywania organów uchwalających i zarządzających w poszczególnych jednostkach samorządowych. Stosowanie tego uprawnienia z natury rzeczy ma miejsce tylko w wypadkach wyjątkowych.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przywiązuje specjalną wagę do posiadania dokładnych informacji o zarządzeniach omawianego rodzaju, wydawanych przez wojewodów we własnym zakresie działania i w stosunku do większych jednostek samorządowych. W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleciło wojewodom przedstawiać Ministerstwu w przyszłości odpisy zarządzeń o rozwiązywaniu rad w gminach miejskich.

Magistrat miasta Gdyni ogłasza

k o n k u r s

na następujące stanowiska: 1) Naczelnika Wydziału Ogólnego, 2) Referenta Spraw Ekonomicznych, 3) Referenta Spraw Osobowych, 4) Referenta Spraw Budżetowych, 5) Referenta Spraw Kulturalno-Oświatowych.

Wymagane kwalifikacje:

- od kandydata na stanowisko naczelnika wydziału ogólnego — wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne i co najmniej kilkuletnia praktyka na kierowniczym stanowisku państwowym lub w samorządzie;
- od kandydata na stanowisko pod 2) wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne i kilkuletnia praktyka w samorządzie lub poważnej instytucji gospodarczej wzgl. finansowej, lub w przedsiębiorstwach komunalnych;
- od kandydatów na stanowiska pod 3) 4) i 5) wykształcenie co najmniej średnie i kilkuletnia praktyka na odpowiednich stanowiskach w służbie państwowej lub samorządowej.

Od wszystkich kandydatów wymagane jest obywatelstwo polskie i nienaganna przeszłość.

Pobory naczelnika wydziału ogólnego wg. VI gr. up. z tem, że po 6-ciu miesiącach pracy może nastąpić wybór na płatnego członka Magistratu. Przy wybitnych kwalifikacjach może być przyznana V grupa up. i natychmiastowy wybór na płatnego członka Magistratu.

Pobory referentów według VIII-VII gr. up.

Ponadto dla wszystkich wymienionych pracowników zapewnione są mieszkania służbowe.

Magistrat reflektuje tylko na ludzi zdoinych, pracowitych i solidnych.

Posady do objęcia natychmiast.

Podania wraz z życiorysem, uwierzytelnionymi odpisami świadectw naukowych i dotychczasowej pracy, zaświadczeniem obywatelstwa polskiego oraz z powołaniem się na referencje poważnych osób należy przesłać do Magistratu m. Gdyni najdalej do dnia 15 stycznia b. r.

Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Prezydent miasta w. z. (—) M. Bilek.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do wiadomości, że imienne listy płatników państwowego podatku od dochodu na rok 1929 nadesłane przez I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII Urząd Skarbowy w Łodzi wyłożone są do publicznego wglądu w biurze Wydziału Podatkowego (Pl. Wolności Nr. 2, pokój Nr. 17), w myśl art. 66 ustawy o podatku dochodowym na przeciąg 4 tygodni od dnia niniejszego obwieszczenia.

Powyższe listy mogą osoby zainteresowane w wymienionem biurze przeglądać codziennie w godzinach od 9 rano do 12 w południe.

Łódź, dnia 2 stycznia 1930 roku. MAGISTRAT m. ŁODZI

Wiceprezydent: (—) St. Rapalski.

Przewodniczący Wydziału Podatkowego: (—) L. Kuk.